

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANČES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 48/07

11 lipca 2007 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-351/03

Schneider Electric SA / Komisja Wspólnot Europejskich

OBOWIĄZEK CZĘŚCIOWEGO NAPRAWIENIA SZKODY PONIESIONEJ PRZEZ SPÓŁKĘ SCHNEIDER Z POWODU NIEZGODNOŚCI Z PRAWEM ZAKAZU POŁĄCZENIA ZE SPÓŁKĄ LEGRAND

*Poważne i oczywiste naruszenie prawa do obrony spółki Schneider przez Komisję stanowi
wystarczająco istotne naruszenie prawa wspólnotowego, aby przyznać takie prawo.*

Schneider Electric oraz Legrand to dwie wielkie francuskie grupy przemysłowe, z których pierwsza prowadzi działalność w sektorze dystrybucji energii elektrycznej, kontroli przemysłowej i automatyzacji, a druga w sektorze urządzeń elektrycznych do instalacji niskiego napięcia.

Po zawarciu porozumienia w sprawie przejęcia kontroli przez spółkę Schneider nad Legrand w drodze publicznej wymiany akcji, w dniu 16 lutego 2001 r. oba przedsiębiorstwa formalnie zgłosiły Komisji projekt połączenia, tak by wydała ona decyzję stwierdzającą zgodność tej transakcji ze wspólnym rynkiem.

Po nabyciu przez spółkę Schneider 98 % kapitału Legrand wraz z zakończeniem publicznej wymiany akcji w sierpniu 2001 r., Komisja w decyzji z dnia 10 października 2001 r. uznała to połączenie za niezgodne ze wspólnym rynkiem, w szczególności z tego powodu, że jego skutkiem było znaczne ograniczenie skutecznej konkurencji na właściwych francuskich rynkach sektorowych.

W związku z tym, że spółka Schneider przeprowadziła koncentrację, która później została uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem, w dniu 30 stycznia 2002 r. Komisja wydała kolejną decyzję nakazującą spółce Schneider odłączenie się od spółki Legrand.

Spółka Schneider wniosła skargę o stwierdzenie nieważności obu decyzji. Dopuszczając jednak możliwość oddalenia skarg, spółka Schneider przygotowała się do zbycia Legrand i w dniu 26 lipca 2002 r. zawarła umowę sprzedaży z koncernem Wendel/KKR, która miała być wykonana najpóźniej w dniu 10 grudnia 2002 r.

W wyrokach z dnia 22 października 2002 r. Sąd Pierwszej Instancji stwierdził nieważność decyzji stwierdzającej niezgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem, a w konsekwencji decyzji o podziale przedsiębiorstw, będącej środkiem wykonawczym pierwszej decyzji. Sąd uznał, że w decyzji o niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem Komisja naruszyła prawo spółki Schneider do obrony, ponieważ po raz pierwszy powołała w niej zarzut przeciw połączeniu oparty na stwierdzeniu, że na francuskich rynkach sektorowych pozycja dominująca spółki Schneider w sektorze komponentów tablic elektrycznych ulegnie wzmocnieniu poprzez wiodącą pozycję spółki Legrand na rynku urządzeń elektrycznych na poziomie downstream.

Postępowanie kontrolne w odniesieniu do koncentracji, podjęte przez Komisję następnego dnia po wydaniu wyroków stwierdzających nieważność, zostało przez nią zamknięte w dniu 13 grudnia 2002 r., ponieważ utrzymujące się wątpliwości Komisji co do kwestii, czy środki zaradcze zaproponowane przez spółkę Schneider są w stanie uczynić koncentrację zgodną ze wspólnym rynkiem doprowadziły to przedsiębiorstwo do rezygnacji z koncentracji i wykonania w dniu 10 grudnia 2002 r. umowy sprzedaży Legrand zawartej ze spółką Wendel/KKR.

Następnie spółka Schneider wniosła do Sądu skargę o odszkodowanie mającą na celu naprawienie szkody rzekomo przez nią poniesionej z powodu niezgodności z prawem decyzji o niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem, stwierdzonej przez Sąd w dniu 22 października 2002 r.

Na wstępie Sąd przypomniał, że **odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty uzależniona jest od bezprawności zachowania jej instytucji, którą to bezprawność ocenia się według kryterium oczywistego i poważnego przekroczenia granic ich swobodnego uznania.**

Takie **określenie progu dla powstania** odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty ma chronić margines swobodnego działania i swobodnego uznania, z jakiego w ogólnym interesie powinien korzystać prawodawca wspólnotowy w dziedzinie konkurencji, zarówno w decyzjach w sprawie stosowności, jak i w ocenie oraz stosowaniu właściwych przepisów prawa wspólnotowego, bez obciążania podmiotów trzecich konsekwencjami oczywistych i niewybaczalnych uchybień.

W przedmiocie bezprawności decyzji o niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem

Naruszenie prawa spółki Schneider do przedstawienia stanowiska – przed wydaniem decyzji w sprawie niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem – w przedmiocie zarzutu wzajemnego wzmocnienia pozycji spółek Schneider i Legrand, pozbawiło w tamtym okresie spółkę Schneider możliwości uzyskania wiedzy, że bez przedstawienia właściwych środków zaradczych mogących zmniejszyć lub usunąć problem wzmocnienia pozycji spółek, nie miała ona szansy na uznanie tej koncentracji za zgodną ze wspólnym rynkiem.

To naruszenie prawa do obrony nie może znaleźć uzasadnienia ani wyjaśnienia w szczególnych wymogach obiektywnie ciężących na służbach Komisji.

Sąd stwierdził, że wskazana niezgodność z prawem, której istnienia ani zakresu Komisja zresztą nie kwestionowała, pociąga za sobą obowiązek naprawienia jej niekorzystnych skutków.

Sąd odrzucił natomiast inne wskazywane przez spółkę Schneider uchybienia w procedurze kontroli koncentracji.

W przedmiocie szkody podlegającej naprawieniu

Sąd stwierdził, że bezprawność **decyzji w sprawie niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem oznacza dla spółki Schneider prawo do odszkodowania za dwa rodzaje poniesionych przez nią szkód materialnych.** Pierwsza z tych szkód odpowiada kosztom poniesionym przez to przedsiębiorstwo w celu uczestniczenia w postępowaniu w sprawie kontroli koncentracji, wznowionym przez Komisję w następstwie wyroków stwierdzających

nieważność wydanych przez Sąd w dniu 22 października 2002 r. Druga z nich odpowiada obniżce ceny sprzedaży, jaką musiała przyznać spółka Schneider na rzecz Wendel/KKR w celu uzyskania odroczenia skutków umowy sprzedaży. Ta ostatnia szkoda zostanie naprawiona do wysokości dwóch trzecich, ponieważ Sąd uznał, że spółka Schneider sama przyczyniła się do poniesionej szkody, podejmując rzeczywiste ryzyko stwierdzenia przez Komisję niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem już po jej przeprowadzeniu oraz godząc się na ewentualność obowiązkowej sprzedaży przedsiębiorstwa Legrand.

Strony mają obowiązek przedstawić Sądowi wielkość pierwszej z wymienionych szkód w terminie trzech miesięcy od ogłoszenia wyroku w tej sprawie. Druga szkoda zostanie wyceniona w drodze opinii biegłego.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe: FR, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, RO, PL, PT, SK, SL

*Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-351/03>
Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.*

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*